

ADJECTIVUL

Definiție

ADJECTIVUL este partea de vorbire flexibilă care exprimă însușirea unui obiect denumit de substantivul determinat, cu care se acordă în gen și număr.

Clasificare

Adjectivele pot fi:

✓ propriu-zise

- simple: bun, rău, verde
- compuse: cuminte, cumsecade
- derivate cu sufixe/ prefixe: românesc, lemnos, argintiu, bihorean/ nedrept, atipic, ilegal

✓ provenite din alte părți de vorbire:

floarea ruptă

mâna tremurândă

Adjectivele pot fi:

1) VARIABILE

- cu **patru** forme flexionare: frumos-frumoasă-frumoși-frumoase
- cu **trei** forme flexionare: mic-mică-mici
- cu **două** forme flexionare: verde-verzi

2) INVARIABLE maro, oliv, roz, kaki, lila, bordo, cumsecade, ditamai

- Adjectivul determină un adjectiv dsau un substitut al acestuia (pronume).
- Desinența indică modificarea formei adjectivului în funcție de gen și de număr.

- Adjectivul se acordă în gen și număr cu substantivul determinat.

Pisoii negri sunt pe acoperiș. Mama o cheamă în casă pe fetița blondă. Dorința copilei vesele era de a se juca. Cotoiule obraznic, ai mâncat brânza!

- Locul obișnuit al adjectivului este după substantivul determinat. Acesta poate sta și înaintea substantivului, preluând articolul hotărât de la acesta.

clopoței argintii - argintii clopoței

ARTICOLUL DEMONSTRATIV leagă un ajectiv de substantivul determinat. În LRC este folosit rar. Se acordă în gen și număr cu substantivul determinat de adjectiv.

MASCULIN		FEMININ	
SG.	PL.	SG.	PL.
cel celui	cei celor	cea celei	cele celor

- Iau zambilele cele albe, nu zambilele roz.
- Dau cadoul fetei celei mai ascultătoare.
- Fata cea harnică și bună era a moșului.
- Fiul cel mai mare al împăratului era fricos.
- Răsplata celui muncitor este binecuvântarea.